

Nr 54.

Av herr Nilsson i Hörby m. fl., om viss sänkning av maltskatten
m. m.

Av en promemoria, som i november förra året utarbetades inom kontrollstyrelsen angående beräkning av statsverkets inkomster av maltskatten för budgetåret 1934/1935, framgår, att maltavverkningsciffrorna för tiden efter den senaste skattehöjningen utvisa en nedgång av cirka 25 % i jämförelse med tillverkningsåret 1931/1932, då konsumtionen i stort sett var normal. Inkomsten av maltskatten var i 1933/1934 års riksstat upptagen till 28 milj. kronor, men kommer säkerligen icke att uppgå till mera än något över 25 milj. kronor.

Det torde vara ovedersägligt, att ehuru en av orsakerna till nedgången i maltdrycksproduktionen är att söka i depressionens verkningar, nedgången till stor del har sin grund uti den prisfördyring av skattepliktiga maltdrycker, som inträdde till följd av den vid 1933 års riksdag beslutade höjningen av maltskatten från resp. 85, 90 och 95 öre per kilogram till resp. 125, 135 och 145 öre per kg. allt efter de olika skatteklasserna. Den minskade produktionen har bl. a. orsakat, att jordbruket fått leverera c:a 70.000 deciton malkorn mindre till bryggerierna än under föregående år. Sverige har sålunda på maltdrycksbeskattningens område fått göra samma erfarenheter som man gjort i utlandet, nämligen att man icke kan höja dylika skatter hur långt som helst. De giva mindre, då man kommit över en viss gräns, och de motverka sitt egentliga ändamål, redan innan denna gräns är uppnådd.

Under hänvisning till vad ovan sagts anse undertecknade, att en nedsättning i maltskatten skulle gynnsamt påverka förbrukningen av malkorn. Såväl i England som i Tyskland har man beträtt denna väg, och utvecklingen har visat, att man räknat rätt. I England höjde man ölskatten den 1 januari 1932, vilket hade till följd en kraftig nedgång i produktionen och statens skatteinkomst. För att motverka nedgången sågo sig statsmakterna nödsakade att den 1 april 1933 sänka skatten med omkring 20 %. Produktionen började omedelbart att stiga, och stegringen utgör för närvarande cirka 20 %. I mars 1932 nödgades man i Tyskland sänka ölskatten med mera än 30 %, och även där har därefter ett omslag inträtt. Undertecknade anse sig därför böra föreslå en sänkning i den nuvarande maltskatten med 20 öre å varje skattesats.

Genom en sänkning av maltskatten och därav följande prissänkning å varan torde man kunna erhålla en ökning i produktionen med åtminstone 10 %. Detta skulle betyda en ökning i maltavverknigen med cirka 20.000 deciton, varå maltskatt komme att utgå med cirka 2,5 milj. kronor.

En annan väg att skaffa staten ökade inkomster av maltskatten vore att tillåta tillverkning av starkare maltdrycker. Det förtjänar påpekas, att man i England kombinerade sänkningen av skatten med en höjning av styrkan

hos ölet. Denna åtgärd vidtogs särskilt med tanke på lantbrukarna, enär man hoppades, att nedsättningen av skatten och höjningen av ölets kvalitet skulle stimulera produktionen till gagn för leverantörerna av korn och humle. För Sveriges vidkommande ligger frågan om de starkare maltdryckerna visserligen under utredning av 1928 års revision av rusdryckslagstiftningen, men densamma synes kunna lösas oberoende av den ställning, revisionen kan komma att intaga till dessa drycker över huvud. Undertecknade förutsätta nämligen, att de starkare maltdryckerna åtminstone tills vidare skulle säljas under systembolagens kontroll på sätt som fanns föreskrivet i 1917 års rusdrycksförsäljningsförfordning.

Det synes undertecknade vara angeläget att i sådana tider som de nuvarande icke underlåta något, som kan främja landets näringsliv, och det torde icke vara annat än med rättvisa och billighet förenligt, att en inhemsk dryck beredes möjlighet att konkurrera med de utländska viner, som under senare år importerats i ofantliga myckenheter. Nykterhetstillståndet blir icke lidande på tillhandahållandet genom systembolagen av starkare maltdrycker, särskilt när man tager i betraktande att det här rör sig om drycker med cirka 5 vol. procents alkoholhalt, medan alkoholhalten i vinerna uppgår till 18 % och däröver.

Genom att tillåta tillverkning av starkare maltdrycker skulle man säkerligen kunna uppnå en ökning av maltförbrukningen med över 20.000 deciton, varå maltskatt skulle utgå med inemot 3 milj. kronor. Sänkningen av maltskatten skulle såvitt avser maltdrycker av klass II innebära en minskning av statens inkomster med cirka 4 milj. kronor, men då de föreslagna åtgärderna kunde väntas tillföra staten en ökad skatteintäkt av inemot 5,5 milj. kronor, bleve följderna avsevärt stegrad nettobehållning av maltskatten. Genom den ökade maltförbrukningen skulle lantbrukarna få sin avsättning av korn ökad med 50- å 60.000 deciton per år och industrien möjlighet att fortsätta sin verksamhet utan större inskränkningar i driften och därav följande arbetslöshet.

Med åberopande av vad sålunda anförts hemställa undertecknade,

att riksdagen för sin del ville besluta
dels en sänkning i nuvarande skattesatser till resp. 105, 115
 och 125 öre per kilogram avverkat malt,
dels ock sådana ändringar i förordningarna angående försäljning av maltdrycker och rusdrycker, att möjlighet beredes att genom systembolagen tillhandahålla allmänheten starkare maltdrycker (klass III).

Stockholm den 17 januari 1934.

Janne Nilsson,
Hörby.

Ejnar Jonsson,
Mörbylånga.

Arvid De Geer.

Th. Gardell,
Gahns.